

СЛАВЯНИНЪ

ГОДИНА IV.

Русчукъ 15 Май 1883.

БРЮЙ 88

Излиза два пъти въ седмицата всѣмъ:

Срѣда и Събота.

Цѣна:

За година. . . 5 ср. рубл. пови.

За шесть мѣсци 3 ср. рубл.

Сичко, което са отпѣли до вѣстника, надписва се направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не се приематъ.

Ржкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всѣмъ редъ при прѣтъ пѣтъ 20 стот.

За „ „ „ вторий пѣтъ 10 „

ТЕЛЕГРАММИ

До редакцията на в. „Славянинъ“.

Плевень, 15 Май 1883 г.

Негово Императорско Величество днесъ поздравенъ отъ общ. управление, търговски еснавъ, земледѣлци, учителското тѣло, настоятелството и гласнитѣ по избора окръжнѣна съвѣта чрезъ Соболева, всѣкой отдѣлно съ прозба и надежда за въстановление конституцията.

Тутрананъ, 15 Май 1883 г.

Граждани двете души, дружеството, земледѣлци сто и четиридесетъ телеграфически помолиха Негово Императорско Величество, да възвѣрне народнитѣ права Конституцията.

Тутрананъ, 15 Май 1883 г.

Депеша отъ населението турско, българско, дружество, земледѣлци, търговци експедиции; Байновъ отказа да подпише, присѣдини са консервитѣ.

Бѣлоградчикъ 15 Май 1883 г.

Общината, гражданетѣ телеграфираха Генералу Соболеву, да представи честитието имъ на тѣхния Императорски Величества по случай священното имъ коронясване. Показа се на Царя покровителя желанието имъ за свикването великото събрание, което да възстанови конституцията.

Бѣлоградчикъ, 15 Май 1883 г.

Днесъ Населението и общината празнуватъ тържественно за священното коронясване царя покровителя, и са поднесе честитязание на Тѣхния Величества и изрази желанието имъ, за възстановлението основния законъ презъ великото събрание.

Тутрананъ, 15 Май 1883 г.

Гражданитѣ тържественно празнуватъ Коронацията, телеграфически се помоли Негово Императорско Величество чрезъ Соболева, да възстанови Конституцията.

По случай на славното коронясване на Тѣхно Императорско Величество, освѣнъ испратенитѣ поздравления отъ страна на Управителитѣ, Кметовѣтѣ и Духовенството, отъ всѣкъдѣ изъ Княжеството народа изрази своитѣ чувства на искренна любовь и преданность къмъ нашиятъ Покровитель Царь Александра III.

Ето нѣколко отъ поздравителнитѣ телеграмми, испратени изъ нашиятъ градъ завчера на 15-й Май:

МОСКВА.

Скатеринскій переулокъ, домъ Морозова.

Министру Президенту Княжества Болгарскаго Генералу Соболеву.

„Празнуемъ высокотържественный день Священнаго коронованія Ихъ Императорскихъ Величествъ. Помня Царя Покровителя и защитника нашего города во время послѣдней войны, Русскаго купечества раздѣляя радость всей

Россіи, покорнѣйше просить Ваше Превосходительство поднести Ихъ Величествамъ искреннѣе наше преданное чувство да спознѣли Богъ долгое и щастливое царствованіе Ихъ Величествамъ на славу Россіи и Болгаріи. Мы увѣрены, что Ихъ Величества не оставятъ дальнѣйшаго покровительства преданному Имъ Болгарскому народу и возстановятъ дарованныя при освобожденіи намъ права.“

(Слѣдватъ двадесетъ подписи на пошлитѣ Русскіи търговци).

Подобна поздравителна телеграмма е испратена чрезъ Г-на Президентъ Министра Генералъ Соболева и отъ разнитѣ еснафи на града Руссе. Благодаритѣ дружества „Съединение“ и „Братство“, списителното дружество „Гирдапъ“ и дружеството „Мораленъ бичъ“ всѣко отдѣлно поздравиха тоже телеграфически чрезъ Г-на Министра Президента Тѣхно Императорско Величество съ празника на коронясването въ слѣдующиятъ смѣстѣ:

МОСКВА

Скатеринскій переулокъ, домъ Морозова.

Министру Президенту Болгарскаго Княжества Генералу Соболеву.

„Отъ страна на Благодарителното дружество „Братство“ щастави се считаме да молимъ Ваше Превосходительство да поднесете предъ стопитѣ на Тѣхния Императорски Величества искреннитѣ поздравления на Дружеството по случай високотържественний день на славното имъ коронясване. Като молитвуваме честито и дълго царуване на Тѣхния Величества, увѣрени сме за дальнѣйшето покровительство надъ преданний имъ Български народъ и за възстановление дарованнитѣ отъ Русия при освобожденіето ни права.“

(Подписали: Предсѣдатель и Подпредсѣдатель).

ТЕЛЕГРАММА

отъ г. Бѣла.

МОСКВА.

Скатеринскій переулокъ, домъ Морозова.

Генералу Майору Соболеву.

По случай священното коронясване на Т. Т. В. В. населението на града Бѣла дѣто Господаря Императора е живѣлъ въ послѣдната война, като празнуватъ този знаменитъ день и като отправя топли молитви Всевшнему за щастливото и славното царуване на Т. Т. В. В. снени чрезъ Ваше Превосходительство да изрази предъ стопите на Негово Величество доблестний покровитель на Българския народъ неговата глѣбчайша преданность и храни надежда за скоростното възвращаніе на Конституцията подарена намъ въ Търново отъ о бозѣ почившия Царь освободитель.

(Слѣдватъ подписитѣ)

15 т. м. знаменития день по коронацията на Т. Т. В. В. Императора и Императрицата Русски, се отпразнува въ града ни съ извънредно тържество, което се продължи три дни. Въ Недѣля слѣдъ особената черковна служба, стапа водосвѣтъ на площада при Административния палатъ, и Русскія въ града ни Консулъ, прие посѣщенията както на консулитѣ, чиновницитѣ, тѣй и на много граждани отъ тукашното население. Депутацията отъ либералната народна партия, тѣй ежщо представи своитѣ почтителни благи пожелания по случай на славната коронация и биде приета отъ Г. Русскія посланикъ съ особена благосклонность. На закуската, която даде на площада тукашното градско общинско управление на солдатитѣ и офицеритѣ отъ тукашния гарнизонъ, бѣха поканени и много граждани, нѣ предпочително консерватори, само трима четирма либерали се забѣлазваха на стола. Какво е било распореджанието незнаемъ, само слушаме че мнозина граждани останали докачени, за гдѣто не биде поканени. Въ врѣме на закуската много здравици са пиха, отъ които първата бѣше отъ Градския Кметъ, който я прочети отъ една книга.

Друга здравица бѣ изказана отъ г. Хр. Ивановъ Адвокатъ въ града ни и която бѣ наклонена на духовенството ни. Здравницитѣ на Г. Г. Русскитѣ офицери, бѣха добръ прочувствувани и се приеха съ голѣмо задоволствие. Съ вѣсторгъ тоже са приеха и поздравитѣ които изказа трудолюбивия по народнитѣ ни дѣла Г. Тома А. Кърджиевъ; едната отъ тѣхъ бѣше за Русскія Царь, който не само освобождава народитѣ, — каза оратора, — нѣ и запазва правата имъ, кога се опита нѣкой да ги отнеме;“ другата бѣ за здравіето на Великодушный Русскій Народъ.

Въ недѣля вечерята ученицитѣ отъ Реалката и много граждани предводими отъ воената музика, направиха едно тържественно посѣщение предъ домътъ на Русскія Консулъ, който благоизволи да излѣзе на пѣтнитѣ врата, гдѣто му се изказаха нѣколко поздравителни слова; града три вечери наредъ бѣше добръ освѣтенъ и населението прокара нощитѣ съ голѣмо веселіе и задоволствие.

СОБСТВЕННОСТЪТА.

Въ сичкий челоуѣческий родъ ний виждаме да са явяватъ чувства за собственностьта. Хората въ най-старитѣ врѣмена считали за свои собственность орджията за ловъ и за риболовство, а тѣй ежщо и животнитѣ, съ които си служили за своитѣ нужди. Когато скитнический животъ захваналъ да са прекратява и хората започнали да работатъ земята, то тѣж считали за своя собственность, до гдѣ ежбержатъ плодотѣ отъ посѣяното. Когато имало още излишкъ земя, хората слѣдъ като истощавали една часть земя оставали ѣж и засѣвали на другъ мѣсто; но съ увеличєние на населєнията всичкитѣ свободни земи биле заняти и всѣкой трѣвало да обработва своята часть земя, която ставала постоянна частна собственность.

Прудонъ сжзана въ своята книга (Théorie de la propriété): „Има прѣдмети за които челоуѣческото

сжизнение иска (пълна свобода и отхвърля всякакъв род регламентация. Въ това число сж: любов, искусство, труд; но към тях трябва още да са прибави собствеността". . . . (Той казва): "Собствеността съставя всемирния факт, който не може да бъде подушен, който рано или късно, трябва да бъде утвърден от законодателите и който подобно на феникс, се възвръща от своя пепел, когато той е разрушен от революция."

Истинният на псалтир и мравичей имат друго направление; тѣ живѣятъ въ общи жилища, трудатъ са наедно и даже съдържатъ общи запаси. Отъ това азъ заключавамъ, че ч-ловѣчески разумъ, който се стреми къмъ прогресъ, признава личната собственостъ, тогава, когато истинниятъ на означенитъ животни, които са обречени на умственъ покой, запазватъ обществена собственостъ.

Това се потвърждава отъ природния ч-ловѣчески егизмъ. Ний себѣ си и своето семейство обичаме повѣче отъ другитъ хора; за това ний напругаме своитъ умствени и физически сили за нашата лична полза, по малко мислятъ за обществената полза. Тѣзи усилен дѣятелност е преобразувала дивитъ и бѣдни племена въ развити и богати народи.

Послѣ ний видимъ, че ч-ловѣкъ отъ природата е надаренъ съ воля и има желание да дѣйствува съгласно съ тѣзи воля; той въобще обича повѣче да заповѣдава отъ колкото да са покорява. Отъ това азъ виждамъ, че са стѣни личната воля само тогава, когато ти може да закача правата на другитъ членове въ обществото или имъ нависа вѣжда.

Ако бѣха хората живѣли отдѣлно, безъ да иматъ помежду си отношения, то всѣкой можеше да постѣпва както той иска; но тѣ живѣятъ въ общество съ другитъ и за това влизатъ съ тяхъ въ стѣлковения, за избѣгването на които трѣба властъ, които да опредѣля правата на всѣкого. Като сме отъ природата егизти, ний често трѣба за собствена полза, да дѣйствуваме за вѣждъ на чуждитъ ползи; за това властѣта трѣба да бѣде доволно силна да удържи нашитъ вѣждни дѣйствия.

Политическото общество зависи отъ положението на семейното общество. Разрушение на семейнитъ връзки води къмъ разрушение на политическото общество. Жюль Симонъ пише: "Установление на силна властъ въ семейството прави по малко необходимо вмѣшательството на господарственната властъ — това е аксиома на политическата наука".

Родителитъ даже въ найдивитъ народи обичатъ своитъ дѣца, тѣзи любовъ дава на тѣхвата властъ добъръ характеръ, който повѣче отъ господарственната властъ е способенъ да даде на юношеството любовъ къмъ изпълнение на длѣжноститъ.

Тѣй като господарството трѣба да се стреми къмъ това, чото колкото е възможно, по-малко да се явява необходимостта за присмание принудителни мѣрки, то трѣба да способствува къмъ това за да се дава на родителитъ възможностъ да причуватъ съ възпитание своитъ дѣца къмъ нравственъ животъ.

Тѣй като ч-ловѣкъ отъ природата е надаренъ съ разумъ, то очевидно е, че и властѣта трѣба да бѣде разумна. Властъ, за да се уважава, трѣба да бѣде справедлива; това се разбира, тѣй като цѣлта на властѣта е да пази правата и собствеността на всѣкого. Най подиръ когато хората разчитатъ на това, за да би, както казва Руссо (contrat social), обществото съ всичката своя съвокупна сила да пази личността и имуществото на всѣкой членъ, то тѣзи обязанностъ лежи на властѣта.

Въ тѣзи страна, гдѣто тѣзи общеч-ловѣчески искания не сж удовлетворени, числото на недоволнитъ трѣба да расте до таквази степенъ, чото ся свършава съ превратъ по насилственъ или миренъ пѣтъ.

Отъ горнитъ кратки разсѣждения ся ясно вижда, че на народитъ трѣба господарственна властъ, която съ своята разумностъ, справедливостъ и сила да пази свободата на народнитъ дѣйствия, на личността и на собствеността.

Свищовъ.

Ангеловъ.

Знаменитостта на града Велико Търново въ историческо отношение.

(продължение)

Вратата на черковата е тучана и дебела съ 2 канати съ по 3 голѣми кръстове отлично изработени; и на двата канати има ясни знакове отъ удари съ брадва, или съ друго металическо оръдие, предъ черковата отъ отпредъ и отъ къмъ десната ѣ страна има единъ тѣй називаемъ "партисекъ" които е 11 1/2 метра дълъгъ и 9 метра широкъ. Тоя партисекъ е билъ построенъ въ видъ на единъ порталъ съ стѣлове и извитости (кесгири). На отзадния впрочемъ частъ (источната) се вижда ясно: че зидътъ на самата черкова е съвсѣмъ отдѣленъ отъ зидътъ, съ който се почива Партисекътъ; значи: — Партисекътъ е отсѣитъ и въ много по-ново време построенъ. Вижда се при това ясно: че меж-

диннитъ открития между стѣловетъ на Партисекътъ са били отсѣитъ запушени съ зидни камѣни и стрѣпки.

Вжтрѣ въ Партисекъ на отпредната частъ на самата черкова, както и на десната ѣ отсѣитна частъ, виждатъ се ясно много изображения на святии; и то по цѣлата външна зидна повърхностъ чакъ до горѣ, но не съ Български, но съ грѣцки надписи. Това ни очуди Вирочемъ очитъ на всѣкитъ свѣци, изображени на тия стѣни, са изобдени и като ушъ извадени; и се разказва че това свирѣно даже звѣрско дѣло са го извършили турцитъ, но кога? не е възможно положително да се каже. Сжщо се разказва и за ударитъ нанесени на тучанитъ врата, на черковата: че тѣ са били тоже нанесени отъ турцитъ; и ние мислимъ че това трѣба да се е случило или въ времето на привземанieto на града Търново; или което е по за вѣрване: това звѣрско дѣло са сторили Яничаритъ или Дели Башинитъ; и вижда се че по него време избититъ открития на Партисекъ, за които по горѣ споменехми, са били незакрыти и отворени; а отсѣитъ са били запушени; или даже че може да не е съвсѣмъ имало Партисекъ и отсѣитъ са се принудили да го направятъ: за да може по тоя начинъ да са засади черковата по добръ.

На джното на десната частъ на Партисекъ и на едно доволно високо мѣсто намира се, туку тѣй поставенъ, единъ дървенъ кръжъ отъ орѣхово дърво; той е до 1 1/2 метръ голѣмъ и е отлично по византийски вкусъ съ дърворѣзъ (марангосъ) изработенъ. На тоя кръжъ е изображенъ Исусъ Христосъ разпѣжъ, и е изображенъ на злато поле, сжщо и самия Исусъ Христосъ е съ злато писанъ. Ние разпитахми за тоя кръжъ: отъ дѣ е той зетъ? и кой и кога го са поставили? но за жалостъ нищо не можихми да се научимъ.

Отъ левата страна на Митрополитската черкова и доволно по дълбоко отъ нейната повърхностъ намиратъ се нѣколко избитъ подъ земята; тѣ са 4; но отъ различенъ пострителенъ образъ. Като ги разгледехми внимателно, и като разпитахми за тѣхното предизначение: обави ми се: "че тѣ били служили за затвори," но спорѣдъ не толкова ветото имъ устройство, ние мислимъ, че тѣ трѣба да са били устроени и натѣжмени отъ грѣцкитъ владици: за да затварятъ въ тѣхъ, вижда се, българскитъ свѣщенници и калугери отъ близкитъ 9 български мѣнастири; тия затвори, които са били, спорѣдъ както се вижда, толкова пѣлни съ нечистотии, чото нашитъ бѣдни български попове и калугери са били принудени да тѣрпятъ, ако и за малко може време отвратителнитъ тия затвори като единъ скотове. . . .

Намъ ни направи впрочемъ особено единия отъ тия затвори едно най горестно впечатлѣние. Избитъ тия са въ подземния входъ наредени на два рѣда и на десно ние сжгледехми както и отъ лицата на митрополитъ що ни придружаваха ни се яви: че вжтрѣ въ задната съ камани построена стѣна, има една твърдѣ малка стаячка отъ 1 1/2 метръ височина съ 3/4 метра дълбочина и широчина. Вижда се при това и на горнитъ ѣ частъ, една желѣзна гага, о която се разказва че е имало една голѣма желѣзна халка; на отпредната ѣ частъ е имало и врата. Увѣряваха ни лицата що ни придружаваха, че тоя е билъ най страшния и най мъчителния затворъ, понеже, както и отъ постройката му се вижда, той е билъ предизначенъ за да се запира въ него само единъ ч-ловѣкъ, който впрочемъ е билъ длѣженъ да стои правъ съ малко наведена глава и горѣпомянутата халка е била прекарвана на шията му.

П отистина, като зехми въ съображение и въ вниманіе разказътъ на казанитъ лица и като разгледехми и образния видъ на казанната постройка въ зидътъ, и ние додохми до заключението: че дѣйствително тая мѣстностъ е служила за да се затвара въ нея само единъ ч-ловѣкъ. — Като си въобразихми впрочемъ ужасното положение въ което трѣба да се е намиралъ оня мъченикъ, тѣй да се изразимъ: — космитъ ни настрѣхаватъ. . . . — Другитъ 3 огради що са служили за затворъ са дѣйствително отвратителни и пѣлни съ нечистотии, но тѣ са много по угодно построени. Едната е отъ 2 метра широка и 2 метра височина и 1 1/2 метръ дълбочина; тя е при това отъ отпредъ преградена съ единъ зидъ отъ 1 1/2 метръ височина. Другата е отъ 5 метра дължина, 4 метра ширина, 1 1/2 метръ височина, и 1/2 метръ дълбочина. Тая е най удобно построената стаячка.

Къмъ южната частъ на черковата на митрополитъ, има една доволно обширна градина, и както по горѣ се упомена: отъ тѣзи тая градина се намира поляната, дѣто се увѣрява че тамъ е била построена черковата Св. Ивана Рилскаго; но тая полянка не е обширна, и не се знае: да не е била тая черква обзема на много мѣсто къмъ митрополитъ, дѣто сега е градината? това не можихми да узнаемъ. Туку трѣба мимоходомъ да забележимъ: че вжтрѣ въ градината на южната ѣ частъ е билъ погребенъ Грѣцкия Митрополитъ Аганасий за когото се разказва различно: или че се самъ удавилъ въ кладенецъ на митрополитъ, или че го насилствено удавили въ него по нѣкои безсѣвестни интриги на други единъ грѣцки владика.

Черковата на Митрополитъ Св. Апостоловъ, е била покрита съ метални джски (отъ крушумъ); а отсѣитъ е

покрита съ кирмиди. — Самото же здание на митрополитъ е доволно простичко построено; отистина покойния Митрополитъ Пларионъ направи нѣкои значителни преправки, но основателното вето здание си стои както си е било; по горѣ са упомена, че е имало построенъ единъ мостъ връхъ рѣка Янтра близо до Митрополитъ; и — че съдвотелно Митрополитъ е имала съобщение съ Трапезицъ посредствомъ тоя мостъ; туку трѣба да споменемъ още че Митрополитъ е била въ едно близко съобщение и съ крѣпостъта (Хисаря); защото отъ къмъ сѣвероизточната частъ на крѣпостъта къмъ Митрополитъ направо е имало вижда се въ ветитъ времена, единъ доволно добъръ пѣтъ обставенъ съ камани и сега още се виждатъ ясно останки отъ него пѣтъ, но повечето не сжществуватъ вече, а има само пѣтека, който води къмъ Хисаря и има едно съобщение съ горѣказанния ветъ пѣтъ. — За да узнаемъ обаче по възможности точно: "ако дѣйствително е имало построена близо до Митрополитъ на поляната отъ къмъ южната страна на Митрополитъ Церковата Св. Ивана Рилскаго?" както по горѣ се спомена: ние се отнесохми съ молба до Негово Преосвященство Епископа Климента, за да благоволи да да ни съобщитъ нѣкои свѣдения относно се до тая черква, които може би се намиратъ въ Архивата на Митрополитъ. Негово Преосвященство благоволи прие тая ни молба; и ми яви: "че въ Архивата на Митрополитъ не сжществуватъ никакви такива свѣдения, но че е слушалъ често отъ покойния Митрополитъ Пларионъ Макариополски: "че дѣйствително е било имало на горѣказанното мѣсто Церква Св. Ивана Рилскаго, и че Блаженпопочившиятъ тоя Митрополитъ ималъ намѣрение да загради съ зидове и казанното мѣсто и да го покрѣе както стори и съ Церкв. Св. Димитрия." При това, по предание е чувалъ: "че отистина на това мѣсто е била построена Церква Св. Ивана Рилскаго". Сжщо сме чували и ние за това, както и по горѣ споменехми. За наше освѣтление впрочемъ Негово Преосвященство ни даде "Списанието Болгарскаго Св. Монастиря Рилскаго" отъ Иеромонаха Неофита Рилскаго (печатано въ София въ 1879 год.) за да го разгледамъ и да се освѣтимъ отъ него: като са били пренесени мощитъ на Преподобния тоя светецъ въ Търново: дѣ? и въ коя черква са били тѣ поставени?

(сѣдѣва)

СВИЩОВСКИТЪ ЕРГЕНЦ.

Пѣкъ Свищовскитъ ергени,
Всѣки день се применени,
Сжщински вечъ Европейци,
Не отличаватъ отъ нѣмца,
Че и отъ Парижски Френци,
Ш-яка билъ "за селяци
И за беднитъ сираци
Ний сме образованитъ,
За примѣръ на българитъ".
Се съ туй тѣ ся хвалятъ,
И мислятъ, че добръ правятъ,
Нъ съ туй ся правятъ глуци,
И за черъ паперъ похлупци.

(До кога ли Свищовченитъ, ще ся кланятъ и тѣй уважаватъ богинята на "криворазбранната цивилизация"? !)

ДОПИСКИ.

Добричъ, 12-й Май 1883 год.

Господине Редакторе!

Преди около 6 Май, послѣдствие на едно предписаніе, немога да опрѣдела да ли отъ Г-на Вар. Окр. Управителъ бѣше или отъ почитаемото Министеретво на Общитъ Згради, тукашниятъ Градскитъ Съвѣтъ бѣше свикалъ неколко отъ по опитнитъ и првитъ граждани, да размислятъ: като какъвъ ремонтъ е нужденъ за правителственния туку домъ, и като каква сума са изисква за това?

Събрането като имаше, или по добръ като имало, предъ видъ, че до сега както въ турско вѣме, тѣй и сега огромно количества пари сж се харчили за разни поправки въ това здание и всѣчко това е бивало безползѣно, понеже самата му основа е гнила (отъ молотъ — камани) и за да се ремонтира, както сѣдѣва съ необходимостъ повече отъ 30,000 лѣва, бѣше дошло до заключение, че тѣй като ще са изхарчатъ толкова лѣвета, което е неизбѣжно нужно, и ще бѣде тоже безползѣно, както и горѣ казахъ, че самата основа на зданието е гнила, понеже е била работена, съ вѣме, съ "Ангария", то да ся построи ново правителствено здание, като ся премѣсти на вѣхото си мѣсто, називаемо "Ески Мехкеме" цѣнтра на града, понеже сега гдѣто е построено, е много на края на едната страна на градътъ, тѣй чото, другитъ красове на градътъ, сж съвършено несправѣливо оставѣни, отъ турското правителство, надалечъ отъ правителствения домъ; трѣба да са земе предъ видъ, г-не редакторе, че туку нема-

ме и полицейски участаци въ градътъ си, който ся състои отъ близо 1500 къщи, и така протоколътъ, държанъ въ това събрание, до колкото ся научихъ, билъ изпроводенъ установенномъ порядкомъ на надлежното мѣсто; обаче и до настояще време не сж познати никакътъ резултатъ, а на правителственото здание отъ днѣ на днѣ сѣдватъ да му ся разглобяватъ кокалитѣ : салона на долний етажъ са е прохълмалъ на нѣколко мѣста; на нѣколко пѣкъ мѣста сж изгнани по цѣли дѣски и попаднали, тъй шото, често ся случаватъ, човѣкъ да са припѣва по тѣхъ и да му влаятъ крака въ дупките; балкона е увисналъ и разделилъ отъ стената, близо 10 сан. а много пѣти, виждамъ ся натрупуватъ на него по 10—15 души селѣци, шото ако нѣколко още време не са произведе ремонтъ, всѣмъ Боже, но чини ми са, че ще станатъ жертва нѣколко невинници! За по нагѣтъ т. е. да описвамъ и изборвамъ всяка частъ отъ зданието отдѣлно въ какво ся положение намѣрва, намѣрвамъ за излишно защото самото цѣло здание ся е раскривило и чака отъ днѣ на днѣ вѣкоя по силничка бура При това извѣстно е турския вкусъ за строгие здания: то—прилича на яхтъръ, а не правителственъ домъ, подъ самото здание сж ковшинитѣ за жандармскитѣ конѣ, вѣтрѣ въ самото здание сж направени заходитѣ на брой 4! Всякой, лѣсно ще си представи сега, на какви лоши, за здравнето испарения ся подставени, тукашнитѣ чиновници, въ лѣтнитѣ времена! на които, лѣжи дължността да пазятъ ужъ чистотитѣ, и пр. като даватъ съгласно „полицейскитѣ правила за опазване общественото здравие“, наставления на населението! Наистина, казвамъ пакъ, че особенно въ лѣтнитѣ горѣщи времена, човѣкъ не може да влезе въ правителственото здание отъ испаренията, разбира са, този койго нема работа, а койго има ще не ще — по неволя!

Ако се не лѣжа, бившия и деятелния тукашенъ врачъ Г-нъ Игнатиевъ, е билъ рапортиралъ за всичко това въ Медицинското управление.

На конецъ, вѣрвамъ, че надлѣжното мѣсто ще обърне внимание на това и ако не са примѣтеше правителствения домъ на вѣхото си мѣсто, съгласно рѣшението на споменатото събрание, то поне ще отпусне нуждната сума, за ремонтирание на настоящия.

Единъ Гражданинъ.

г. Кула 11-й Май 1883 год.

Г-не Редакторе!

Днесъ ся празнува тържественно празникътъ „Св. Кирилъ и Методий“. Божествената служба се отслужи отъ протопопъ Иончо, сѣдѣтъ отпускъ на Църква, стана парадъ предъ църковний площадъ отъ редовната войска № 9 Берковска Дружина и народното ополчение.

Г-да Офицеритѣ Бейнеръ и Големинновъ командоваха както редовната войска, така и народното ополчение; Г-нъ Бейнеръ поздравилъ всичката войска, до когато той поздравяване въздухътъ ся цѣпеше отъ виковете „Ура“; сѣдѣтъ туй стана водосвѣщение въ пѣрвоначалното училище.

Г. Ив. Бржичевъ

София 10 Май 1883.

Господине Редакторе!

За да изпълнѣ общанието си въ дописката, помѣстена въ брой 82 на достоуважаемия Ви вѣстникъ и за да дамъ по точни и обширни свѣдения на почитаемитѣ читатели относително работитѣ въ Доброджа, азъ Ви моля да помѣстите настоящето въ близкийтъ брой на вѣстникътъ Ви.

Като конституционна държава Ромжния, азъ разбирамъ, и всичкитѣ ѣ подданици трѣбва да бждатъ равноправни въ политическо отношение, безъ разлика на вѣра и народностъ, а въ особености кога самото правителство на такъва държава е либерално, т. е. безъ пристрастие. Но въ тѣзи държава либерализмътъ не е друго, освѣтъ мнимо подмладенъ старецъ, на когото отъ днѣ—вднѣ силитѣ като изтопяватъ, а сѣдѣтъ слабе, оприличава се на дѣте, което отъ нищо плачи и се сѣрди, а характерътъ съдържа една мѣкушава жажда на надолжителна воля. Тѣй днесъ въ Ромжния ужъ сжествува либеръ и конституция, а на гърба на бѣдитѣ въ Доброджа Българе тѣжи деспотизмътъ отъ това анархическо правление. Ето фактътъ, чрезъ който всѣкой може да си сѣстави едно здраво по това понятие: ни единъ странецъ, нито подданикъ въ Ромжния, не може да ходи изъ вѣтрѣшността на държавата безъ да има той отъ prefectура билетъ за свободо патуване (либере петречире).

За тая строга мѣрка въ градоначалството въ Ту-

ча, при запитването ми секретаря (арменецъ) отговори: „тѣзи строгостъ само за Доброджа е приспособена“, но защо и кои сж причинитѣ, които сж довели ромжнското правителство до такова рѣшение, той замѣла.

Нови училища ромжнското правителство отвара на всѣкъдѣ въ Доброджа, въ които ученицитѣ ще се вѣспитаватъ на правителствена поддръжка, но както се оплакватъ Българетѣ, разбира се, че тѣзи училища се отварѣтъ и ще се поддръжатъ не на правителствено иждивение, а отъ гърба на Доброжанецъ; защото всѣкий единъ замоменъ едно семейство, притежавалъ той имуществото или не, между другитѣ данъци, които на правителството плаща, а именно: за търговско право, градско право, калпакъ парасж, плаща още по 40—50 лева въ година за градскитѣ училища. Тукъ може би да пита нѣкой „какви сж тѣзи училища, за които плаща Доброжанецъ“, отговорътъ е много лѣсенъ — тѣ сж ромжнскитѣ, въ които се приематъ безъ разлика дѣца за въспитание на ромжнски. Въ Българскитѣ както въ Тулча, тъй и въ Бабадага училища (Бободанското вече е полумъртво) ромжнското правителство насилствено е накарало населението да си иматъ учители и за ромжнски языкъ, и не какво ништо правителство да отпуска субвенция, койго е нестойтелна да наема учителъ, да я улѣсняява, не! То (ром. правител.) има за цѣлъ да се затворѣтъ Българскитѣ училища, което може да се случи на скоро въ Бабадага, и населението да бжде принудено да си праща дѣцата въ ония ужъ правителствени училища, за които, мисли, че плаща.

Независимо отъ горното, тамъ Българскитѣ подданици, които са родени въ България и които сѣдѣтъ завземанието Доброджа отъ ромжнскитѣ власти си доставили Български паспорти, на всѣкой часъ се гонятъ и пѣтвратъ отъ властѣта, защото имали чуждо подданство, а най вече Българско. Мнозина отъ тѣзи подданици, като се виждатъ онеправдани и изоставени отъ всѣка защита на произвола на ромжнското правителство, са се рѣшили да се откажѣтъ отъ Българското си подданство, имено за това, защото нѣма Български прѣдставителъ въ Тулча, въ която се населяватъ по вече отъ 600 Български семейства, и друго, че за нѣкакви граждански и политически процеси тѣзи подданици нѣколко пѣти се отнасили до Българското въ Букурещъ Агенство, което безъ да обърне внимание на жалбитѣ на рѣченнитѣ, оставило ги е безъ послѣдствие!

Его жалостта и отчаянието, въ което се намира Българскитѣ въ Доброджа подданици; его кои са причинитѣ, по които се отказва той отъ подданството си, и най послѣтъ сж прискърбие изговаря дуянтѣ: „по добръ било би да не съмъ се нарѣкѣлъ Българинъ, което имѣ не мога до гробъ да отхвърля!“ И сѣ отворение гледа на всичко свое, като вижда, че той повеждъ е онеправданъ.

П.

Свищовъ 1883 год. 12 Май.

Уважаемий Г-не Редакторе!

Не мислете, че всичко по насъ е въ нормалното си положение, ако и журналистиката да съобщава на свѣтътъ малко новини отъ градътъ ни; не предполагамъ че перата на списовачитѣ не намиратъ материалъ за дописки; напротивъ, списовачитѣ ся намиратъ въ единъ лабиринтъ отъ новини и по всѣка вѣроятностъ, устѣца перото си слабо, за да може да предаде чрезъ журналистиката всичко, което ся случва въ исторически (?) Свищовъ. Дѣйствително, като че нашитѣ градъ да има неизчерпимъ изворъ съ сили, които ся проекаватъ всѣкъдневно въ нови форми; като че на тойзи градъ да е сждено да вижда и слуша дѣла на герои отъ поколението на Донъ-Кихота; като най послѣтъ, да сжществуватъ въ тойзи градъ до сега само хора, обладани отъ една мисль. Обаче, тѣзи монотонностъ бѣше печално прекъсната; по настоящемъ Свищова, като да ся съживява отъ нови сили, които пресипватъ въ дълбокъ сѣнь Донъ-Кихотинѣтѣ герои, които за сѣга търсятъ утѣшение въ пѣтиятата бира и горчивий пилнашъ, на които употребението ся увѣличава, когато има да се посрѣща, или испраща нѣкой отъ тѣхнитѣ апостоли. За слабо считамъ перото си, да иллюструвамъ, поне една отъ картинитѣ, които ся случаватъ въ тукашнитѣ край дунавски кръчми, въ които разни оратори ся надпредварватъ въ краснорѣчие: едни се хвалятъ, че ги кърмила най вѣлката майка; други се въехнищаватъ, че щѣли скоро да се хвърлятъ въ нейнитѣ обятия; трѣти ся вѣргалѣтъ подъ бирени тѣбути и т. н. но изброяването на всѣчки тѣзи нѣща и сгрупиранието имъ въ една картина е невъзможно даже и за четката на нашитѣ едноокъ живописецъ; за това азъ ще ся огранича съ разказъ на това, което е дѣстѣнно за въображението на читателитѣ:

Денътъ 11 Май се отпразнува най тържественно. Благодарение на учителскитѣ старания, бѣха сж взели прѣварителни распорѣждания за празникътъ: Послѣ черковний отпускъ, войската съ ученицитѣ и ученичкитѣ направила концертически кръжове на площадътъ, гдѣто стана водосвѣтътъ. Какво въ черкова, така и на

водосвѣтътъ ся казаха двѣ рѣчи, които лаконически описаха историческото значение на празникътъ. Трѣгательно бѣше ученическото „Ура!“ за увѣковѣчение пѣмѣтъта на Солунскитѣ братия. Вечерта бѣше приготвено отъ учителитѣ литературно-танцевално забавление, на което цѣлата бѣше, да ся даде по голѣмъ блѣсъкъ на тържеството; по това забавление доде да увѣри всѣкого, че малко сж тѣзи, които цѣнятъ своето историческо минало; по голѣмата частъ отъ кривонарѣчената интелгенция, водима отъ глапува економия, не при сътветува на забавлението.

U+G=S

МОДЕЛЪ ОТЪ КОНСЕРВАТОРСКО ЗАЯВЛЕНИЕ.

Получено на 7-й Майя 1883 година

До Почитаемий Разград. Окр. Сѣдѣ.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

Отъ Разградскитѣ жители: Х. Абдурахманъ Алиевъ, Ерасеолу Мехмедъ Хюсеиновъ, Арифъ Бейолу Егемъ Пѣриязъ, Ахмедъ Чаушъ Мехмедовъ, Мехмедъ Османовъ, Мухтаръ, Х. Салимоолу Алишаа, Тавиръ Ефенди Ахмедовъ, Мехмедъ Х. Ахмедовъ.

Гласни избиратели за членове на новия съставъ на Разград. Окр. Сѣдѣтъ.

Тѣй като на 1-й Майя т. г. при произвеждане то изборитѣ на членовете за новий съставъ на Разградскитѣ Окр. Сѣдѣтъ, станаха явни и заплашителни агитации отъ еграната на нѣкои отъ избранитѣ за членове на рѣченний съставъ, а именно: отъ Х. *Ителъ Мехмедовъ Изетъ Мехмедовъ, Юсеинъ Чаушъ Алиевъ* и *Хаджи Пѣриязъ Чаушъ*, първитѣ трима жители изъ г. Разградъ, а послѣдния жителъ изъ с. Хасанъ-Махла, туй което ще докажемъ по време на разглеждане дѣлото съ свидѣтели, и защото избранитѣ 15 лица за членове на Разград. Окр. Сѣдѣтъ добиха своето вишъгласие само по начинъ незаконенъ т. е. съ явна и заплашителна агитация, то подписаннитѣ протестираме противъ рѣченнитѣ избори и като ги считаме за неправилно произведени, мѣлимъ почитаемия Разградскитѣ Окр. Сѣдѣ, като се увѣри въ дѣйствителността на горѣказанитѣ заплашителни и явни агитации да накаже горѣпомянатитѣ агитатори за дързостта имъ да агитиратъ почги насилствено (съ заплашване) и да кассира горѣпомянатитѣ избори за да се позволи отъ когото ся сѣдѣва на насѣлението да произведе отъ ново изборитѣ за членове на рѣченний Окр. Сѣдѣтъ.

г. Разградъ 7-й Майя 1883 год.

Съ почитание.

Подписали: Х. Абдурахманъ Алиевъ (м. п.) Дра-соолу М-хмедъ Хюсеиновъ (м. п.) Арифъ Бейолу Егемъ Пѣриязъ (м. п.) Ахмедъ Чаушъ Мехмедовъ (м. п.) Мухтаръ Дели Мехмедъ Османовъ (м. п.) Х. Салимоолу Алишаа (м. п.) Тавиръ Ефенди Ахмедовъ (м. п.) Мехмедъ Х. Ахмедовъ (м. п.)

Съ първообразното е вѣрно:

Предѣдатель Ив. Бошковъ.

За Секр. под. Секретарь: Хр. Томовъ.

ЧЕТЕМЪ ВЪ РУСКИЙ ВѢСТНИКЪ „ОД. ЛИСТОКЪ“.

Пѣтешествието на Българскитѣ Князъ накарало да се говори за него (пѣтешествието) въ всѣкий европейски печатъ. Съ особенно внимание сѣдѣтъ по него Австрискитѣ вѣстници. Това се обяснява отъ туй, че на пѣтешествието на княза приписватъ сериозно политическо значение, което по-свойтъ характеръ не може да се не отрази на Австро-Унгарскитѣ интереси.

Както е известно, монархията на Хабсбургитѣ подбутвана отъ Германия, се стреми да разшири своето влияние, даже и владичеството си на истокъ. Послѣ прѣселавутата окупация на Босна и Херцеговина, Австро-Унгария взе да се залибва за Македония, завладѣнието на която прѣдставлява за Австро-Унгария интересъ отъ първостепенна важностъ.

Тѣй като Берлинскитѣ официозни вѣстници, като склоняватъ Франция да я впримѣжѣтъ въ трониственнитѣ съюзъ, зататнахъ за перспективата на вдението отъ съюзницитѣ новитѣ „пирогитѣ“, а за Австрия самийтъ апетитний пирогъ са явява Македония, то България и Гърция, като имѣтъ сжко притѣжаваня за тая провинция, намѣрихъ за нужно да взематъ свои мѣри.

Казватъ, че инициативата въ тая работа принадлежи на Русия и че на нейната прѣдусмотрителностъ трѣба да се припише отстранението на ония недоразумѣния, които отодавно още са възникнали между България и Гърция по поводъ на Македония. Извѣстно е, че тѣзи провинция е насѣлена повечето съ Гърци (лъже се „Од. Листокъ“). Прѣводачтѣтъ и Българи. Това обстоятелство даде поводъ на Гърция и България да прѣдвѣжѣтъ своитѣ притѣжаваня за Македония, като притова всякоя отъ тѣхъ се сили на това, че болшинството на насѣлението принадлежи на прѣдставляемата отъ нея националностъ.

Въ Берлинския конгресъ тия притѣжания не поведоха къмъ нищо; това ни най-малко не ослаби на дѣждия на княжеството и кралството. Антагонизмътъ между двата народа се продължава и въ църковния въпросъ прие даже доста остра форма. А между това нищо друго не съдѣлствува тъй добръ за нахлуването на Австр. пропаганда и влияние въ Македония, както тоя антагонизмъ.

Сключването тройствения съюзъ между Австрия, Германия и Италия, усили значението на това нахлуване, и ето благодарение на инициативата на Русия, която не безъ основание се старае да противопостави противъ тройствения съюзъ отъ държавитѣ на централна Европа — съюзътъ на источнитѣ господства, между Гърция и България се поведоха конфидециални прѣговори за отстранението на антагонизмътъ прѣдъ видъ на общия врагъ, прѣговори, които се завършиха съ личното свидѣние на Бълг. Князь съ Гръцкия Кралъ.

Такова сближение послѣдва и между България и Черна Гора. Князь Александъръ се посрѣсна съ такава почеть, каквато Цетина и не помни. Поговорва се даже, че Князьтъ е въ намерение да се ожени за дъщерята на Черногорския Князь и съ това да се скрепи още по-силно дружбата между двѣтъ княжества.

Отъ Славянскитѣ господства къмъ Австрия се влѣче само една Сърбия. Въ това поприще съ Краля Милана твърдѣ усърдно се подвигава консервативното министерство на Широтанца. Въ нито самъ Кралътъ, нито неговото министерство се ползува съ симпатията на страната и прѣдвѣнитѣ къмъ Русия Карагеоргиевичъ не губятъ надѣжда за повръщането на своята династия. Ако е судоно да се сбъдне тая надѣжда, то всичкитѣ самостоятелни славянски господства би се обвърнали въ страна на Русия. Тя би могла за дълго да опази привязанността имъ, ако се откаже отъ желанието си да влияе непосредствено и косвенно въ втрѣшната политика на тия господства. Това послѣдното влияние, благодарение отчасти на неудѣлнитѣ агенти, безъ всякаква нужда само подполага въ очитѣ на славянитѣ нейния престижъ. За прѣмѣръ не трѣба да се ходи на далечъ: стига само да си припомнимъ България, гдѣто сега отъ день на день са усилява движението въ полза на възстановлението Търновската Конституция, която се отхвърли съ съдѣйствието и даже съ главното участие на Руския Генералъ Ерпрота. . . .

Орѣхово.

Прѣвезъ: Хр. Сп. Ракиловъ

Една телеграмма изъ Москва извѣсти, че короняеванието на Т. Т. В. В. Императора и Императрицата се извършило благополучно, безъ да се случи нищо неприятно.

На 16 того Руския въ градъ ни Консулъ въ честъ на коронацията даде обѣдъ, на когото бѣхъ поканени сички-тѣ чиновници отъ учрежденията, а отъ гражданитѣ исклучително нѣколко либерали. Въчерътъ биле поканени сички-тѣ консули.

На 17-ий того Военния клубъ въ градъ ни даде тържественъ балъ въ честъ на коронацията, на когото бѣхъ поканени много граждани съ госпозитѣ си.

Двама славни консерватори въ Свищовъ, но не родомъ тамъ, тия дни уловили едно куче въ примка, което разигравали съ бичъ, като го уприличавали и изговаряли имѣто на едно високопоставено лице въ насъ. За този скандалъ, остава да се съобщи комуто се сѣдѣва, като се означатъ и имѣната на дѣйцитѣ, отъ които единия е чиновникъ въ отпускъ. До какви нивозости достигнахъ извѣстнитѣ спасители, срамъ и позоръ!

Консерваторската депутация посѣтила Петербургъ, гдѣто била представена на Н. П. В. Императора отъ Н. Пр. Генерала Соболева и се оставила свободна. Председателя и митрополитъ Симеонъ се завърнахъ, завчера бѣше въ градъ ни; увѣряватъ че тая депутация, не била записана въ листа мѣжду другитѣ депутации, които ще присѣдствуватъ на ко-

Редакторъ издатель Т. Х. Станчевъ

ронацията и поздравитъ Т. Т. В. В. Императора и Императрицата; останалитѣ като Д-ръ Цачевъ; Аневъ, Бопшаковъ, отицше въ Москва да гледатъ сирѣ.

НОВИ КНИГИ

излѣзохъ отъ печатъ.

ЗЕСТРА

КОМЕДИЯ

въ

три дѣйствия

(изъ народния ни животъ)

написалъ

Никола С. Шаранчиевъ

издава.

Симеонъ Х. Мешковъ.

Цѣна 50 ст.

ИЗРОВЕНЪ ЧАСОВНИКЪ

КОМЕДИЯ

въ

едно дѣйствие

отъ

С. П. Ф.

издава

Иванъ Д. Даскаловъ.

(отъ село Бѣла-Черкова).

Цѣна 30 ст.

излѣзе отъ печатъ

ШКОЛА

за

Елементарното рисуване

за

въ първоначалнитѣ училища и първитѣ классове на всичкитѣ училища въ България.

Съ 80 чисто-изработени орнаментни рисунки.

Преводъ отъ Рускии

(първо издание)

издава А. Поповъ

Намира се за продажъ при сжциия въ Видинъ.

Цѣна 2 лева

ИЗВѢСТИЕ

Наемателя за постройката на Разградския Окръженъ Батемберски Пансионъ търси работници (майстори), които да можатъ да построятъ зданието споредъ планътъ. Желаящитѣ нека се отнесжтъ незабавно за споразумѣние до мене въ Разградъ.

Разградъ 12 Май 1883 год.

Наемателъ Х. Иванчо Кулевъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

Имамъ честь да извѣстя на почитаемата публика, че испититѣ на Руссенската Реална Гимназия за прѣзъ второто полугодие на учебната 1882 83 год. ще почнатъ на 29 Май и ще се продължаватъ до 21 Юний сѣкий денъ отъ 8—12; затова моля почитаемата публика да почте съ присѣдствието си испититѣ, които ще се държатъ въ зданието на Руссенската Реална Гимназия.

Тѣй сжщо умолява са почитаемата публика да присѣдствува и на акадѣтъ, който ще бѣде на 29 т. м.

17 Май 1883 год.

Директоръ: Иванъ Мариновъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписаната продавамъ домътъ си находящъ са въ г. Руссе улица Госпитална

подъ № 1769 състоящъ отъ два етажа; въ горний етажъ има четири стаи, единъ килеръ и единъ салонъ; а въ долний етажъ двѣ стаи, двѣ готварници, единъ салонъ и една пивница. Въ сжщия дворъ отдѣлно има двѣ стаи и една готварница. Желаящитѣ г-да да купятъ този домъ нека се отнесжтъ за споразумѣние до мене.

Руссе, 18 Май 1883 год.

Стоянна Попъ Георгева.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Продава се една къща въ Руссе улица Джамии-Джедитъ подъ № 4180, състояща отъ двѣ стаи, една готварница, и дворъ; желаящитѣ да ѝ купятъ, нека се отнесжтъ за споразумѣние до мене.

Руссе, 17 Май 1883.

Хараламби Цонаковъ.

(улица Бара)

Отъ Руссен. Окр. Управ. Съвѣтъ.

ИЗВѢСТИЕ.

№ 404.

Руссенскій Окр. Управ. Съвѣтъ честь има да извѣсти, че Ряховското тържище (пананпръ) ще се отвори текущата година на 6 идущий Юний.

г. Руссе, 17 Май 1883 г.

Председателъ: К. Мариновъ.

Членъ Секретаръ: П. Пърговъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 527

Добричското Общинско Управление има честь да обяви, че Добричскій (Х-О. Пазарджикскій) пананпръ ще се отвори на 20 Май и ще трае до 1-й Юний н. г.

Добричъ, 1-й Май 1883 год.

Градекий Кметъ: Юрд. Иванъвъ.

Секретаръ: А. Стойковъ.

ИЗВѢСТИЕ.

РУССКИЙ ГАЗЪ ПРЕЧИСТЕНЪ. ВЪ КАСПИ И ВЪ БЪЧВИ. **ФАБРИКА ПАЛАШКОВСКИЙ ВЪ КАЗКАЗЪ**, смѣло конкурира съ американския, намира се за продажъ и се приематъ поръчки за голѣми количества въ ВАРНА У АГЕНТА НА РУССКОТО ПАРАХОДНО И ТЪРГОВСКО ДРУЖЕСТВО

И. Г. Карловскій.

ВЪ СКОРО-ПЕЧАТНИЦАТА НА В. «СЛАВЯНИНЪ» РУСЧУКЪ.

ГОТОВА ФОРМА
УЧИЛИЩНИ СВИДѢТЕЛСТВА

За класнитѣ училища, както и за отдѣления; отпечатватъ се на отдѣлни листове чиста хартия, или съ кочанъ да се режжтъ подвързани въ видъ на книга.

Сѣка поръчка се приема съ благодарение и извършва бързо и точно.

Умоляватъ се Г-да училищнитѣ настоятелства да ни удостоятъ съ поръчкитѣ си, като означатъ числото на екземпляритѣ отдѣлно, за класнитѣ и за отдѣления, при това и какъ желаятъ да имъ са отпечататъ, на отдѣлни листове или съ кочанъ.

Цѣна най-умѣренна.

Русчукъ скоро-печатница на в. «Славянинъ».